

**Gedicht bij de preek van Jan Baan op 23 november 2008,
naar aanleiding van Psalm 23:4**

Ik wou dat ik je kon vertellen hoeveel God van je houdt.
Ik wou dat je het kon zien. Al was het maar even...
Een halve seconde zou al genoeg zijn.
Een enkele heldere flits in je hart zou je al veranderen.

Je denkt zo snel dat God er niet meer is voor je.
Je bent zo snel teleurgesteld in jezelf.
Je denkt zo snel dat God je in de steek laat.

Zag je maar de glans in zijn ogen, de liefdesglans
die vol bewogenheid en begrip naar je kijkt.
De glans die voortkomt uit zijn tranen van liefde.
Zijn verdriet, omdat je zo de leugen gelooft
en zijn Woorden van liefde negeert.

God weet wat er in je hart aan de hand is.
Hij kent je pijn. Hij is niet ver en Hij is niet afwezig.
Hij is overal. Hij is bij je, nu op dit moment.

Kijk toch niet altijd alleen maar naar je situaties.
Kijk toch naar HEM. Kijk toch naar God die zoveel van je houdt.
Hij is niet ver. Hij is bij je.